

Tom si od něj vzal čelenku a strčil ji do kufru. „Připraven na co, Rudý medvěd?“

Abyste tomu rozuměli, Rudý medvěd bylo Teriho indiánské jméno. Říkal mu tak ale jenom Tom, protože žádného jiného indiána Teri neznal. Ostatní kamarádi mu říkali prostě Teri. A veverka Simonka mu někdy říkala popleto. Ale to jenom tehdy, když se mu něco opravdu nepovedlo nebo něco špatně pochopil. Jako třeba teď.

„Jsem připravený k odjezdu na indiánský tábor, přece,“ odpověděl Teri.

Ale Tom se k němu obrátil a rozpačitě si odkašlal. „Víš, Teri, ty se mnou na tábor nepojedeš.“

To Teriho překvapilo. „Proč ne? Vždyť s tebou jezdím všude. K babičce a dědovi, v zimě na hory a v létě jsme spolu byli u moře. Tak proč mě s sebou nechceš vzít na indiánský tábor? Snad si nemyslíš, že bych to nezvládl? Bojíš se, že bych se ztratil?“

„Ale ne, vůbec ne,“ zavrtěl hlavou Tom. „Já vím, že jsi šikovný medvěd.“

„Takže můžu jet s tebou? Pomůžu ti nést kufr.“ Teri popadl madlo kufru a mohutně zatáhl. Kufr se nepohnul ani o centimetr, zato Terimu málem praskl šev na bříšku.

„No, víš... Ale ty se mnou nemůžeš jet. Protože, protože...“ Tom se zamyslel a váhavě se kousal do rtu, jako kdyby mu to, co se chystá Terimu říct, bylo nějak nepříjemné. Pak se najednou rozzářil. „Copak jsi zapomněl? Budeš mít důležitý úkol. Musíš hlídat skleník. Vždyť jsme ještě nepřišli na to, kdo tam vyvádí ty neplechy. Už je nejvyšší čas najít pachatele!“

